

R5246

TRANSFORMING INFLUENCE OF THOUGHT எண்ணத்தின் ஆதிக்கத்தை மறுபுறமாக்குதல்

“அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ அப்படியே அவன் இருக்கிறான்.” (நீதிமொழிகள் 23:7)
“எல்லா காவலோடும் உன் இருதயத்தை காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ உற்று புறப்படும்.” - நீதிமொழிகள் 4:23.

இருதயம் என்பது நமது அவயவகளில் முக்கியமான ஒன்றாக இருக்கிறது. அது இயங்குவதை நிறுத்தினால் மரணம் நிச்சயம் வரும். இருதயத்தின் மூலமாக ஓடுகிற இரத்தமே சரீரத்திற்கு சக்தியை, ஜீவனை தருகிறது. சிறிது நேரத்திற்கு இரத்தம் ஓட்டம் தடுக்கப்பட்டால் ஒரு இரத்தம் உறைதல் உருவாகிறது. அது மரணத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. ஜீவனை தக்கவைத்துக் கொள்ளுவதற்கு தொடர்ச்சியான இரத்த ஓட்டம் இருக்க வேண்டும்.

நமது இயற்கையான இருதயங்களின் இந்த முக்கியமான இயக்கத்தை பார்க்கும் போது, வேதாகமம், ஜீவனின் மையமாக விளங்கும் இருதயத்தை நமது சித்தம் மற்றும் எண்ணத்தின் மையத்தின் அடையாளமாக மிகவும் சரியாக பயன்படுத்துகிறது. நாம் செய்கிற ஒவ்வொன்றுடனும் நமது சித்தம் கிரியை செய்கிறது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறவர்கள் அதிகமதிகமாக தங்களை பரிசுத்தப்படுத்திக் கொண்டு அதிகமதிகமாக ஜீவனுடையவர்களாயிருக்க நாடுகிறார்கள். நாம் இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களாக இருந்தால், தற்கால வாழ்க்கையில் நீதியுடனும் நிறானத்துடனும் வாழ தீர்மானிப்போம். சரியானதை சரி என்றும் தவறானதை தவறு என்றும் உணருகிறவர்கள், அவர்கள் யுதனாக இருந்தாலும் புறஜாதியானாக இருந்தாலும் அல்லது தேவனுடைய சபையாக இருந்தாலும் அவர்கள் சரியாக வாழவிரும்புவார்கள்.

சபையானது தேவனுடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தனது ஜீவனை அவரிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறது. அவர்கள் உலகம், மாம்சம் மற்றும் பிசாசுவுடன் ஒரு நல்ல போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புது சிருஷ்டிகளாக விசேஷித்த கடமைகளின் கீழ் இருக்கிறார்கள். அவர்களது நம்பிக்கைகளும் உயரிய நோக்கங்களும் உலகத்தாரிலிருந்து வேறானதாக இருக்கின்றன. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் உள்ளுணர்வை குறிக்கக் கூடிய தங்கள் இருதயத்திற்கு இரட்டிப்பான பொறுப்புடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒரு மனிதனுடைய உள்ளுணர்வைப் போலவே அவன் இருக்கிறான். ஒரு மனிதன் தன் இருதயத்தில் நினைப்பது போலவே அவனது உண்மையான குணலட்சணம் இருக்கிறது. உன்னுடைய உண்மையான சித்தம் என்ன? உன்னுடைய உண்மையான உள்ளுணர்வுகள் என்ன? என்ன வார்த்தைகளை நீ பயன்படுத்துவாய்? உன்னுடைய செயல்கள் என்ன? இவை எல்லாவற்றிலும் தொக்கி நிற்கிற உத்தேசம் என்ன?

புது சிருஷ்டி தேவனைப் போன்றும் ஆவிக்குரியவர்களாகவும், முடிவாக மகிமையிலும் பூரணத்திலும் ஆவியின் சுவாசமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த பூரணத்தை அடைவதற்கு முன்னதாக புது சிருஷ்டியின் இருதயமானது அதன் உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்க வேண்டும். சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேலான ஜெயங்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் உண்மையும் பரிசுத்தமும் விசுவாசமும் உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் நாம் தேவனுடன் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறபடியால், நமது இருதயங்களும், நமது விருப்பங்களும், நோக்கங்களும் பூரணமாக இருக்க முயற்சி செய்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் தவறு செய்தால் நமது அபூரணத்தை அறிக்கை செய்து மன்னிப்பு கேட்கிற மனோபாவமே உயர்ந்ததாகும். நாம் இருதயத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். அந்த இருதய உண்மைத்தன்மை நீண்டு முழு வாழ்க்கையையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

நமது உயர்ந்த நோக்கத்திற்குரிய நமது எண்ணங்கள் இல்லையென்றால் அவ்வாறு இருக்க நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கோபம், சண்டைகள், குரோதங்கள், பகைகள் மற்றும் சாத்தான், மாம்சீக செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் நாம் ஒதுக்கி தள்ள வேண்டும். இந்த எண்ணங்கள் சில மனிதர்களிடம் சில நிலைமைகளில் மிகவும் ஆழமாக போகின்றன. இவைகள் மனதில் தோன்றி மறைகிற எண்ணங்கள் அல்ல - கடந்து செல்லும் எண்ணங்கள். இதுதான் நமது தலைப்பு வசனத்தின் பொருள். மிகவும் மோசமான குணலட்சணமுடைய மனிதர்கள் கூட சில சமயங்களில் ஆழ்ந்த மனவெழுச்சி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில அற்பமான காரியங்களுக்கு கூட சிலரது கண்களில் கண்ணீர் சொரியும். இது அவர்களை மிக மென்மையான இருதயம் உடையவர்களாக காணும்படி செய்கிறது. இது அவர்களை சில தீய செயல்களுக்கு சுலபமாக நகர்த்தப்பட கூடியவர்களாக ஆக்கும்.

இந்த உண்மை திரளான ஜனங்களின் நடத்தையின் மூலமாக விளக்கப்பட்டது. இயேசுவை ராஜாவாக வாழ்த்தின ஜனங்கள், ஐந்து நாட்களுக்கு பிறகு, “அவரை சிலுவையில் அறையும்!” என்று கூக்குரலிட்டார்கள். அவரை புகழ்ந்தவர்களாக காணப்பட்டவர்கள், சீக்கிரத்தில் அந்த புகழ்ச்சியை மறந்தவர்களாக காணப்பட்டார்கள்.

சரியான சிந்தனையின் முக்கியத்துவம்

ஒரு மனிதன் வெளியரங்கமாக தெரிகிறது போல உண்மையில் அது போல எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை. அவனது வாழ்க்கையின் நோக்கம் அவனது உண்மையான குணலட்சணம் மிகவும் ஆழத்தில் இருக்கிறது. இவை வெறும் தோன்றி மறையும் எண்ணங்கள் அல்ல, ஆனால் ஆழமான சிந்தனை வெடிப்புகள். அவைகள் முழு வாழ்க்கையிலும் ஈடுபடக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன என்று நாம் கூறலாம். நமது மனதை புதுப்பித்து மறுபுறமாக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை வேதவாக்கியங்கள் நமது கவனத்துக்கு கொண்டு வருகின்றன. (ரோமர் 12:2)

அப்போஸ்தலர் சில தீய குணலட்சணத்தின் பண்புகளைப் பற்றி கூறும் போது அவர் கூறுகிறதாவது: “உங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள்; ஆகிலும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய

ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமாண்களாக்கப்பட்டீர்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 6:11) இந்த கழுவப்படுதலும், இந்த பரிசுத்தமாக்கப்படுதலும், சத்தியத்தை படிக்கிறதினால் மட்டுமோ அல்லது அதை மனதில் வைக்கிறதினால் மட்டுமோ வருவதில்லை. ஆனால் சத்தியத்தை மனதிலே தியானிக்கிறதின் மூலமாகவே வரும். இந்த இதய சிந்தனை, இந்த ஆழ்ந்த தீர்மானங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக நமக்கு உரியது. இன்னும் அவைகள் உறுதியான கொள்கைகள் மூலமாக வழிகாட்டப்பட வேண்டும். தேவன் கவனிக்கிற உண்மையான மனிதனோடு இது நடைபெற வேண்டும், பழைய சிருஷ்டியோடு அல்ல. ஏனெனில் ஒரு அளவான சீரழிவினால் அது ஏறக்குறைய களங்கப்பட்டுக்கிறது. தேவன் புதுசிருஷ்டியைத்தான் பார்க்கிறார்.

இந்த ஆழ்ந்த திடநம்பிக்கைகளும் குறிக்கோள்களும் இணைந்து குணலட்சண மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதுதான் மனிதனின் உண்மையான நிலைமை. அவன் அதேபோல இருக்கிறான். தோன்றி மறைகிற கோபம் அல்லது தூர்க்குணம் போன்ற சில உணர்ச்சிகளை அவன் பெற்றிருந்தால், அது அவனது உண்மையான எண்ணமாக, உண்மையான குறிக்கோளாக இருக்காது. ஆகையால் அது அவனாக இல்லாமல், அது அவனது பழைய சிருஷ்டியாக இருக்கிறது. தற்காலிகமாக வற்புறுத்துகிறதாக இருக்கிறது. ஒரு புது சிருஷ்டியாக, அவன் தனது வார்த்தைகள், சிந்தனைகள் மற்றும் கிரியைகளை கவனிக்கிறவனாக இருக்க வேண்டும். அது தற்காலிகமான மனதில் தோன்றி மறைகிற தவறான எண்ணமாக இருந்தால், அது அவனது இருதயத்தின் எண்ணமாக இருக்காது. அது அவனது இருதயத்தில் வேர் விடாதுபடிக்கும், நல்ல உணர்வுகளை அடைக்காதுபடிக்கும், ஒரு புது சிருஷ்டியாக அதை தடுக்க வேண்டும், அதை நீக்க வேண்டும்.

இருதயத்தின் இந்த சரியான எண்ணம் முழு வாழ்க்கையிலும் மிகவும் அதிகமாக கிரியை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தேவனுடைய பரிபூரண சித்தம் இன்னதென்று அறிய நமது மனங்களை புதுப்பிப்பதின் மூலம் நாம் மறுபரிசீலிக்கப்படுகிறோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இதுதான் கிறிஸ்தவனின் நிலைப்பாடு. நமது பரலோக பிதாவானவர், இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்துதான் நம்மை நியாயத்தீர்ப்பு செய்கிறார் என்பது நமக்கு எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது! அவர் நமது இருதயத்தை அறியக்கூடியவராக இருக்கிறார்; நமது இருதயங்களை அறிகிறார், நமது ஆழ்ந்த உள்ளான எண்ணங்களை அறிகிறார் என்பதினால் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷமடைகிறோம்!

ஒரு சமயத்தில் நாம் தேவனுக்கு உழியும் செய்யாதபோது அவருக்கு உழியும் செய்ததாக நாம் நினைத்தோம். அவரது சித்தம் என்ன என்பதை அறியும்படிக்கு, அவரது வார்த்தைகளில் கவனம் செலுத்தி, தேவனுக்கு நமது விசுவாசத்தை நாம் காண்பிக்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தையை ஆராய்கிற அளவுக்கு அவரது சத்திய ஆவியை அதிகமாக பெற்று அதை நாம் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம். அவைகளால் வழிகாட்டப்பட்டபடி நாம் தேவனின் ஒழுங்குகளையும் விருப்பங்களையும் புரிந்துகொள்ளுகிற அளவுக்கு நமது இருதயம் தூய்மையடைகிறது. பிறகு நமது கைகள் எப்படிப்பட்ட கிரியைகளை நடப்பிக்க வேண்டும், நமது நாவுகள் எப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை சொல்ல வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். இப்படியாக நமது இருதயத்தை வைத்து தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நமது சித்தத்தை அர்ப்பணிக்கிறோம்.

இந்த சித்தம், கப்பலுக்கு சக்கான் ஒரு பாகமாக இருப்பது போல, நமது இருதயத்தின் ஒரு பாகமாக இருக்கும். புதிய சித்தமே இந்த வழியிலோ அல்லது அந்த வழியிலோ செலுத்துகிற சக்கானாக இருக்கும். கர்த்தரின் வார்த்தைகளை எவ்வளவு அதிகமாக புரிந்து கொள்ளுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக நமது வாழ்க்கையை வழிகாட்ட புரிந்துகொள்ளுவோம். ஆகையால் நமது இருதயங்களை வழிகாட்ட புரிந்து கொள்வோம். ஆகையால் நமது இருதயங்களை செயலில் வைத்து, தேவனுடைய சத்தியத்தை ஆராய்வதின் மூலமும் தேவனுடைய சத்திய அறிவின் மூலமும் அவைகளை பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டும். நாம் எப்பொழுதும் இதைச் செய்ய ஜெபத்துடனும் ஸ்தோத்திரத்துடனும் விழித்திருந்து ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

ஜீவனுக்கான சோதனையின் சபை

இதையெல்லாம் நாம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்று யாராவது ஒருவர் கேட்கலாம். சரியானது சரியாக இருப்பதால் நாம் சரியானதை செய்ய வேண்டும் என்று நாம் பொதுவாக பதிலளிக்கலாம். ஆனால் காரணம் நமக்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை. தவறைக் காட்டிலும் சரியானது உயர்ந்திருக்கிறதை எல்லோரும் உணருகிறபோது நமது பல்வேற்றமான நிலைமையில் தூண்டுதல் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் நமது கர்த்தர் சில குறிப்பிட்ட தூண்டுதல்களை நமக்கு வைக்கிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: “உனது இருதயம் செம்மையானதாக இருந்தால் உனக்கு நித்திய ஜீவனை கொடுக்க நான் விரும்புவேன். உனது இருதயம் செம்மையானதாக இராதிருந்தால் நான் இந்த வரத்தை அளிக்கக் கூடியவனாக நீ இருக்கமாட்டாய். நீ இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பாய்.”

ஆறாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு சோதனை இருந்தது. நமது முதல் தகப்பன் ஆதாம் சோதிக்கப்பட்டு தோல்வியடைந்தார். அதன் பலனால் நமக்கு ஜீவிக்கக்கூடிய உரிமை இல்லை. ஆனால் தேவன், நமது கர்த்தராகிய இயேசு மூலம் ஆதாமின் இனத்தில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் வேறொரு சோதனையை சந்திக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நீதியை சிநேகிக்கிற அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனை அளிக்க பிதாவானவர் பிரியமாயிருக்கிறார்.

ஆகையால் இந்த கிருபையை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு நாம் கூறுகிறதாவது: “பரம பிதாவே, நாங்கள் நித்திய ஜீவனை பெறுவதற்கு உண்மையிலேயே இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பீரா? அந்த ஜீவனை பெற நாங்கள் விரும்புகிறோம்! நீதியின் கொள்கைகளுக்கு நாங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால் நாங்கள் நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்வோமா? நாங்கள் நீதியை சிநேகித்து, அக்கிரமத்தை வெறுத்தாலும் உம்முடைய சித்தம் எங்களில் நிறைவேற

விரும்புகிறோம்.” பரம பிதாவானவர் கூறுகிறதாவது: “மிகவும் நல்லது, நீங்கள் நீதியை கற்றுக்கொள்ளும்படியாக கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் உங்களை வைப்பேன்.”

ஒவ்வொரு நாளும் நாம் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நீதியை சிநேகித்து, கர்த்தரைப் பற்றி போதிக்கப்பட விரும்புகிறவர்களுக்கு நமது வெவ்வேறு அனுபவமே பொதுவான படிப்பினைகளின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இந்த சோதனையின் பலன் ஜீவன் அல்லது மரணமாக இருக்கும். உலகமானது இப்பொழுது சோதனையில் இல்லை. உலகமானது ஜீவனைப் பெற இன்னும் சாத்தியமாகவில்லை. சவிசேஷ யுகத்தில் சபை மட்டுமே பலியின் உடன்படிக்கைக்கு கீழாக இருக்கிறது. ஆகையால் சபையானது நித்திய ஜீவனம் அல்லது நித்திய மரணம் என்கிற சோதனையில் இருக்கிறது. அடுத்த யுகத்தில் உலகமானது கீழ்ப்படிதலை கற்றுக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை பெறும். அப்பொழுது ஜீவனம் அல்லது மரணம் என்கிற சோதனையில் இருப்பார்கள்.

தேவன் கூறுகிறதாவது: “நான் உனக்கு முன்னே ஜீவனையும் மரணத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் வைக்கிறேன்.” அநீதியை சிநேகிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் சாபமும், நீதியை சிநேகிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் ஆசீர்வாதமும் இருக்கிறது. ஆகையால் ஆயிரம் வருட கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் உலகமானது நித்திய ஜீவனம் அல்லது நித்திய மரணம் என்கிற சோதனையில் இருக்கும். கீழ்ப்படிகிற அனைவரும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். ஆனால் சாத்தானின் ஆவியை பெற்றிருப்பவர்கள் அனைவரும் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.

முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்கள் மட்டுமே ராஜாக்கிய ஆசாரியர்களாவார்கள். நாம் தீரன் கூடத்திற்குள் செல்வதில் எந்தவித சாக்குப்போக்கும் இல்லை. எல்லாக் காவலோடும் நம் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள்வோமாக. நமது இருதயத்தை விழிப்புடன் கவனிப்போமாக. நமது இருதயங்கள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு முழு இசைவாக இருந்தால் நமது வார்த்தைகளில் சிக்கல் குறைவாகவே இருக்கும். “இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும்.” (மத்தேயு :12:34)

நமது சார்த்தில் மிகவும் அற்புதமான பாகம் நமது இருதயம். நமது சகல சார்த்தி அங்கங்களிலும் நமது நாவானது மிகவும் தந்திரமுள்ளது. கர்த்தர் நமது வார்த்தைகளை நமது இருதய நிலைமையின் குறியீடாக எடுத்துக் கொள்கிறார். ஆனால் நாம் அபூரணமாக இருப்பதால் வார்த்தையிலும் கிரியைகளிலும் குற்றமில்லாமல் நம்மால் இருக்க முடியவில்லை. எனினும் நாம் உண்மையுடனும் விடா முயற்சியுடனும் நமது வார்த்தைகளில் பூரண தேர்ச்சியடைய நாட வேண்டும். தீமையானவைகளை பேசுவதில் நாம் விசேஷமாக காவல் வைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பொல்லாங்கான போக்கும் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும். நாம் பழிக்குப்பழி வாங்கக்கூடாது. ஏனெனில் பழிவாங்குதல் என்பது பழைய சபாவம். ஆண்டவருக்கு பிரியமாயிருக்க நாம் தீமையின் ஒவ்வொரு வடிவத்திலிருந்தும் நமது இருதயத்தை விலகியிருக்கப்பண்ண வேண்டும். இது நடப்பிக்கப்பட்டால் இருதயம் கர்த்தரால் சரியானபடி போதிக்கப்படும். பிறகு தவறானவைகளை எல்லாம் சரி பண்ண நாம் அறிந்து கொள்ளுவோம். நமது திறமைக்குத் தக்கதாக நன்மை செய்ய நாம் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம், முற்றிலுமாக பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமது இருதயமே சரியானதை வைத்திருக்க வேண்டும்.

நவீன கல்வியில் குறைபாடுகள்

ஓரளவுக்கு எடப்பாமல் இருந்தாலும் இதுவே அகில உலகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய கொள்கை. மனுக்குலமானது சிந்தனைகளாலும், அனுபவங்களினாலும் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது. எனவே தீய பிள்ளைகள் பிரயோஜனமுள்ள குடிமகனாவதற்கு அவர்கள் சாதகமான சூழ்நிலைகளில் பயிற்றுவிக்கப்படலாம். கிறிஸ்தவர்களாக இல்லாதவர்களும் கூட நேர்மையாகவும், நீதியாகவும், வாழ்வதற்கு நல்ல தீர்மானம் எடுத்து, மேன்மையான மனிதர்களாகவும் பெண்களாகவும் வாழ்ந்து ஆசீர்வாதங்களை பெற்றிருப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

இதற்கு எதிர்மாறானதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவசியமில்லாமல் குற்றவாளிகளானவர்களையும் பார்த்திருக்கிறோம். அவர்களில் சிலர் நல்ல நிலைமைகளில் பிறந்திருந்தார்கள். ஆனால் தீய புத்தகங்களை படித்து பாவகாரியங்களை தியானம் செய்தார்கள். இப்படியாக அவர்களது இருதயத்தின் சிந்தனைகள் நன்மைக்கு பதிலாக தீமையாக இருக்கின்றன. இப்படியாக அவர்கள் தீயவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் தங்களது சிந்தனையை ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் ஓடவிட்டதனால் இந்த சிந்தனைகளை அவர்களது இருதயத்தின் ஆழத்தில் வேர் விட அனுமதித்ததால் அவர்களில் சிலர் மிகவும் தீயவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

சமீபத்தில் நியூயார்க்கில் கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்ட துப்பாக்கியுடனான நான்கு மனிதர்களின் புகைப்படங்களை பார்த்த போது, இந்த உண்மையினால் நாங்கள் கவரப்பட்டோம். அவர்கள் யார் என்பதை அறியும் முன்னே அவர்களது புகைப்படங்களை நாம் பார்த்திருந்தால் அவர்கள் பலமான குணலட்சணமுடையவர்கள் என்று நாம் கூறியிருப்போம். தவறான கல்வியினாலும், நீதியின் கொள்கைகளை உணராததவறியதாலும் அவர்களது இருதயம் தவறாகிப் போனது. இதுவே தற்காலத்தில் அதிகமாக காணப்படுகிற காரியமாக இருக்கிறது. வெகு சிலரே நீதியின் கொள்கைகளை காண்கிறார்கள். ஏறக்குறைய வஞ்சகமானதும் தோன்றி மறைகிறதமான நம்பிக்கைகள், பயம் மற்றும் மூட நம்பிக்கை ஆகியவைகளினால் பெரும்பாலானவர்கள் வசீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் தற்கால கல்வி ஒரு முக்கிய காரியத்தில் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறது. அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கையின் திரைகளை பள்ளிகள் ஓரளவுக்கு நீக்கியிருந்தாலும் சரியான நீதியின் கருத்தை முழுமையாக கொடுக்கவில்லை. தெய்வீக குணலட்சணம் மற்றும் தெய்வீக சட்டங்களை பொதுவான வழியில் அசட்டை பண்ணினதே இதற்கு காரணம். தெய்வீக சட்டத்தை முற்றிலுமாக ஒதுக்கிவிட்டு நன்னெறியை போதிக்கிற முயற்சி நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மார்க்கம் விசுவாசத்தை பலவீனப்படுத்தி அதாவது சர்வ வல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகளில்

உள்ள விசுவாசத்திலிருந்து மாணவர்களை பிரிக்கும் மார்க்கமாக காணப்படுகிறது. உலகமானது கல்வியின் ஆச்சரியமான முன்னேற்றத்தை செய்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். எனினும் இதன் சீரிய எல்லையை இன்னும் அடையவில்லை. விழுந்துபோன மற்றும் நெறிதவறிய நிலைமையில் இருக்கும் மனித சிந்தை, நன்னெறி பாடத்தை கல்வியாளர்கள் முன்னே வைக்கிற அளவுக்கு பார்க்க முடியவில்லை.

தாழ்ந்த உறுப்புகளுக்கு உதவிட உயர்ந்த உறுப்புகளின் செல்வாக்கு மனித மனதிற்கு தேவைப்படுகிறது, இந்த கல்வியின் செல்வாக்கு அநேக விஷயங்களில் அனுகூலமாக இருந்தாலும் மற்ற காரியங்களில் அது தீங்கிழைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இது தேவன் மற்றும் தெய்வீக சித்தம் ஆகியவைகளில் பக்தியை கற்பிப்பதில்லை. ஆகையால் ஜனங்கள் உயர்ந்த கொள்கைகளை கிரகித்து கொள்ள முடியவில்லை. தெய்வீக ஏற்பாடுகளுக்கு உணர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட சிந்தைகளைப் பெற புதிய சிந்தைகளை தேடுகிற நல்ல மனோபாவத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டுமே, அவர்களது சொந்த தீர்மானம் மற்றும் சொந்த கற்பனைக்கும் பதிலாக கிறிஸ்துவின் சிந்தையை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லா காரியங்களிலும் வளருகிறார்கள். இது நமது சந்தோஷமான நிலைமை.

ஆரோக்கியத்தின் மீதான சிந்தையின் செல்வாக்கு

“அவன் இருதயத்தின் நினைவு எப்படியோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான்” என்கிற வசனத்திற்கு கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானிகள் வேறொரு கருத்தை கொடுக்கிறார்கள். அதாவது நமது சிந்தையின்படியே நாம் இருப்போம். இந்த கருத்திலிருந்து அவர்கள் சில நல்லதை பெறுகிறார்கள். ஒருவன் கருணை, மேன்மையான காரியங்களை நினைத்தால் அவன் இப்படியாக செல்வாக்கு செலுத்தப்படுவான் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நமது கிறிஸ்தவ விஞ்ஞான நண்பர்கள் கொஞ்சம் சரியாகவும் கொஞ்சம் தவறாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஒருவன் தான் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவன் நன்றாக இருப்பான்; ஒருவன் வியாதிப்படுவோம் என்று நினைத்தால் அவன் வியாதிபடவான் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த கருத்தில் கொஞ்சம் உண்மையிருக்கிறது.

உலகில் பாதி ஜனங்கள், தாங்கள் வியாதிப்பட்டிருக்கிறோம் என்று நினைப்பதினால் வியாதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வலிகளையும் நோவுகளையும் சிந்தியாமல், அதிகமாக பயனுடைய காரியங்களை சிந்தித்தால் அவர்கள் எல்லா வழிகளிலும் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் நன்றாகவும் பலமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். தலைவலியைக் குறித்து ஒருவன் மனந்தளர்ந்தால் அவன் இன்னும் அதை மோசமாக்குகிறான். தனது நிலையைக் குறித்த எண்ணத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மற்ற காரியங்களில் கவனம் செலுத்தினால் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி தனக்குத்தானே உதவி செய்து கொள்கிறான்.

நமது வலியைப் பற்றி, நோவைப் பற்றி எவ்வளவு குறைவாக நாம் நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமக்கு நல்லது. நாம் அதைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தால் இன்னும் நாம் அதை அதிகப்படுத்துகிறோம். ஒருவருக்கொருவர் அதிகமான இரக்கத்தை அப்பியாசப்படுத்துவதும் நல்லதல்ல. கருணை காட்ட வேண்டிய சமயத்தில் அப்பியாசப்படுத்தவில்லை என்றால் அது நிச்சயமாக கொடுமையானதாக இருக்கும். ஆனால் தங்களது நிலைமைக் குறித்து குறை கூற பலவீனமாக இருக்கிறவர்களை உணக்குவிப்பது ஞானமான செயலாக இருக்காது. நமது வியாதிகளைக் குறித்து நினைப்பதை தவிர்க்க முயற்சிப்பதற்கு ஏற்ப நாம் பலமடைகிறோம்.

இந்த கொள்கையை வெகு தூரத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதே நமது கிறிஸ்தவ விஞ்ஞான நண்பர்கள் செய்கிற தவறாக இருக்கிறது. நாம் நலமாக இருக்கிறோம் என்று நினைப்பது நம்மை அப்படியாக ஆக்குவதில்லை. காரியத்தைக் குறித்து பொய் சொல்லுவது சரியல்ல. நமக்கு வலியும் நோவும் இருக்கும் போது அதை இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. வேதாகமம் உணக்குவிப்பது மத்திய கருத்தாக இருக்கிறது. வலியும் நோவும் இல்லை என்று சொல்லாதிருப்பது, மரணம் என்பது “மனித தவறு” என்று சொல்லாதிருப்பது மற்றும் மரணம் என்பது இல்லை என்று சொல்லாதிருப்பது வேதாகம கருத்தாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் மரண செயல்பாடுகளுடன் உதவி செய்யலாம். அல்லது அதிகமான உதவி செய்யும் எண்ணங்களை வளர்க்க நாம் நாடலாம். இப்படியாக நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு உதவிகரமான செல்வாக்கை அப்பியாசப்படுத்தலாம்.

இந்தக் கொள்கை வியாதிபடாத அறையில் செயலில் இருப்பதை ஒருவர் கவனிக்கிறார். சில ஜனங்கள் வியாதிபடாத அறைக்குச் சென்று தங்களது இரக்கத்தை மிகவும் அதிகமாக வெளிப்படுத்துவார்கள். இப்படியாக வியாதிபடாத, தான் உண்மையாக இருப்பதைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருப்பதாக உணரும்படி செய்வார்கள். ஆகையால் அவர்கள் உற்சாகம் மூட்டும் வார்த்தைகள் மூலம் சுகவீனமுற்றவருக்கு உதவ வேண்டும். வியாதிபடாத, “நீங்கள் மிகவும் மோசமாக காணப்படுகிறீர்கள்” என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. “இந்த காலை வேளையில் கொஞ்சம் முன்னேற்றத்தை உணருகிறீரா? நன்றாக தூங்கினீர்களா?” என்று கேட்கலாம். அநேக ஜனங்கள் அவர்கள் எவ்வளவு ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நன்றியை உணராதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் கூறுகிற யோசனையாவது: “காத்திரிடம் நீங்கள் நன்றியை உணருகிறவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்றும், இந்த அழகான நாளுக்காக நீங்கள் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன். உங்கள் அறையில் எப்படி சூரியன் பிரகாசிக்கிறது பாருங்கள்! பறவைகள் பாடுவதைக் கேளுங்கள்!” சிலர் வியாதிப்பட்டிருக்கும் போது அவர்களது நிலைமை, “பேசமுடியாமல் முனுகுகிற அளவுக்கு” இருக்கும். வியாதிபடாதவர்கள் அறைக்குள்ளே யாராவது சூரிய ஒளியை கொண்டு வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்.

ஆகையால் பிரியமான நண்பர்களே, பழைய வாழ்க்கைக்கும் பழைய குறிக்கோள்களுக்கும் பழைய காரியங்களுக்கும் நாம் மாறித்துவிட்டோம் என்று நாம் காத்திரிடம் உடன்படிக்கை செய்திருப்பதால் இவை எல்லாவற்றையும் நாம் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதை நாம் தீர்மானிப்போமாக. காத்திரி விரும்புகிற பிரகாரம் நாம் சிந்திக்கவும், அவர் விரும்புகிற பிரகாரம் வாழ்க்கையின் காரியங்களை நோக்கவும், அவரது வசனத்தில் நமக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள குறிக்கோள்களினால் நாம் செல்வாக்கு பெறவும் நாம் விரும்ப வேண்டும். இப்படி செய்து நாம் பது சிருஷ்டியாக காத்திரின் குணலட்சண சாயலில் வளர வேண்டும்.